Recensie: De idealist ****

Schouwburg Noord
zaterdag 28 september 2024

foto © Koen Broos

Recensie:
In Schouwburg Noord ging De Idealist in première. Een muziektheatervoorstelling die stelt een monoloog te zijn maar dat eigenlijk niet is. Bart Hollanders gaat in de tekst van Pedro Elias als Dirk namelijk in dialoog met de personages uit de omgeving van het hoofdpersonage. Dat zijn allemaal weliswaar vooraf ingesproken stukken tekst die we uit de parlofoon te horen krijgen maar Bart gaat er als Dirk wel mee in dialoog. De gesprekken komen bijzonder naturel over wat een niet onbelangrijke verdienste is van Bart en de acteurs en actrices die de teksten hebben ingesproken. En dat zijn niet van de minsten. Onder hen onder andere Gene Bervoets (als Dirks dokter) en Tania Van der Sanden (als Dirks moeder). Wat het zo authentiek maakt? Wellicht de vele géªnante details over Dirks leven die de revue passeren.

Dat ie een rock 'n roll-hart heeft, wordt muzikaal onderstreept door Bo Spaenc, artist in residence bij Schouwburg Noord, aan drums, Nord en orgel, Bjorn Eriksson (elektrische gitaar) en Marco Rosso (viool en dubbelhals bas- en elektrische gitaar) die de Idealist de look (met rijen lampen in tegenlicht, Dries Bellinkx stond in voor decor, licht en klank) 'n feel (die heerlijke schurende sound!) geven van een rockconcert dat stevig start, ook lekker beukt wanneer de niet zo flatterende zaken uit Dirks leven passeren terwijl de voorstelling bijna CPEX-allures krijgt wanneer er over Dirks ex Alba gezongen wordt.
Niet dat het steeds beukt bij de Idealist. Zo zien we Bo die instond voor het straffe muziektheatraal concept en de compositie ook zachtjes op de hi-hat tikken met zijn borstels en heel gevoelig de Nord bespelen, wanneer er wat hoop komt doorschemeren in het bitterzoete/tragikomische verhaal van een man die onder andere financieel zo goed als aan de grond zit, zijn job niet graag meer uitoefent, net zijn relatie op de klippen zag lopen, denkt dat zijn bloedwaarden niet goed meer zijn (wat zijn dokter zal tegenspreken want die zijn perfect, hij heeft enkel wat magnesiumtekort maar daar hebben veel mensen last van), en vreest dat zijn moeder dementerend is. Verder komt ie met een lang lijstje af van zaken die ie haat (maar dat lijstje wordt vooral kunstmatig lang omdat ie sommige zaken herhaalt) terwijl de zaken waar ie van houdt beperkter zijn.
De Idealist, dat zo'n uurtje duurt, toont aan dat er altijd wel een reden is, hoe klein ook, om voor te leven. In dit geval Superman, een jongetje dat in Dirks appartementsblok woont maar bij hem op de deurmat komt zitten wanneer zijn ouders alweer ruzie aan het maken zijn. Dan spelen ze een spelletje om een dierennaam te noemen die begint met de eindletter van het dier dat de ander zegt. 'Gij doet geen moeite om te zoeken' stelt Dirk wanneer het jongetje een dier met een 's' moet zien te vinden en hij het opgeeft terwijl er zo veel dieren zoals de slingeraap die met een 's' beginnen zijn waarop het jongetje Dirk van antwoord dient, een die

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

stevig binnenkomt: 'Gij doet geen moeite om te leven.'
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.